

ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1946

Vyhlášené: 19.09.1946

Časová verzia predpisu účinná od: 19.09.1946

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

172.

Vyhláška ministra zdravotníctví

ze dne 5 . září 1946

**o úplném znění vládního nařízení o podmínkách, za jakých se nabývá
zvláštní odborné způsobilosti pro zubní lékařství, a o platnosti
ustanovení vydaných pro ostatní obory odborné praxe lékařské i pro
obor zubního lékařství.**

Podle čl. III vládního nařízení ze dne 30. srpna 1946, č. 171 Sb., kterým se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 20. března 1936, č. 60 Sb., o podmínkách za jakých se nabývá zvláštní odborné způsobilosti pro zubní lékařství, a o platnosti ustanovení vydaných pro ostatní obory odborné praxe lékařské i pro obor zubního lékařství, vyhláшуji v příloze úplné znění vládního nařízení č. 60/1936 Sb.

Dr. Procházka v. r.

**Příloha k vyhláске č. 171
1946 Sb.****VLÁDNÍ NAŘÍZENÍ**

O PODMÍNKÁCH, ZA JAKÝCH SE NABÝVÁ ZVLÁŠTNÍ ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI PRO ZUBNÍ LÉKAŘSTVÍ, A O PLATNOSTI USTANOVENÍ VYDANÝCH PRO OSTATNÍ OBORY ODBORNÉ PRAXE LÉKAŘSKÉ I PRO OBOR ZUBNÍHO LÉKAŘSTVÍ, VE ZNĚNÍ VLÁDNÍHO NAŘÍZENÍ ZE DNE 30. SRPNA 1946, č. 171 SB. ze dne 20. Března 1936, č. 60 Sb. Vláda republiky Československé nařizuje podle § 1, odst. 2 zákona ze dne 14. Dubna 1920, č. 303 Sb., o zubním lékařství a zubní technice, ve znění zákona ze dne 11. Července 1934, č. 171 Sb.:

§ 1.

(1) Výcvik na zubních klinikách tuzemských lékařských fakult anebo na státním ústavu pro zubní lékařství, dále krátce „ústavech“ zvaných, jímž se nabývá zvláštní odborné způsobilosti pro zubní lékařství, trvá dva roky (24 měsíců) a rozděluje se celkem na 8 běhů, jejichž začátek jest 1. Ledna, 1. Dubna, 1. Července a 1. Října každého roku.

(2) Pro vojenské lékaře z povolání trvá doba výcviku na ústavech jeden rok (12 měsíců) pod podmínkou, že po tomto výcviku bude následovati jednoroční praxe na zubním oddělení některé vojenské nemocnice pod vedením odborníka - zubního lékaře..

(3) Výcvik uvedený v odstavci 1 lze zkrátiti, nikoliv však pod dobu tří měsíců, jde-li o účastníka výcviku, který se věnoval zubnímu lékařství

1. po dosažení diplomu doktora veškerého lékařství

- a) po dobu alespoň jednoho roku na odborně vedeném zubním oddělení tuzemské veřejné nemocnice, nebo
- b) po dobu alespoň dvou roků na odborně vedeném tuzemském zubním ambulátoriu některého nositele veřejnoprávního nemocenského pojištění, nebo
- c) v rámci všeobecné lékařské praxe v tuzemsku alespoň po dobu dvou roků, prováděl-li výhradně úkony zubního lékařství, nebo
- d) v době od 30. Zář 1938 do 31. Července 1945 alespoň po dva roky na území ovládaném spojenci Československé republiky, a to buď na ústavech obdobných těm, které jsou uvedeny v odstavci 1 anebo v zubním ambulátoriu československé nebo spojenecké armády,

2. před dosažením diplomu doktora veškerého lékařství

- a) v době od 17. Listopadu 1939 do 4. Května 1945 alespoň po dva roky na ústavech v odstavci 1 nebo v tomto odstavci pod č. 1, písm. a) nebo b) uvedených, nebo u tuzemského odborného zubního lékaře, vykonal-li do 17. Listopadu 1939 s úspěchem první přísnou zkoušku doktorskou na lékařské fakultě některé české university, nebo
- b) po dobu alespoň dvou roků na ústavech v odstavci 1 uvedených jako řádně ustanovený demonstrátor nebo vědecká pomocná síla.

(4) Přednosta ústavu, na kterém se výcvik koná, může povolit jeho zkrácení podle odstavce 3 a vydati účastníku vysvědčení podle § 5 teprve tehdy, když se přesvědčí (§ 2, odst. 2), že účastník získal náležitou odbornou způsobilost. U osob uvedených v odstavci 3, č. 1, písm. a) lze zkrátiti výcvik jen potud, aby zkrácená doba výcviku spolu s dobou, po kterou byla konána činnost podle odstavce 3, č. 1, písm. a), činila alespoň dva roky.

(5) Ustanovení odstavců 3 a 4 lze použiti u osob uvedených v odstavci 3, č. 1, písm. a), b) nebo c) nebo č. 2, písm. b) jen tehdy, ucházejí-li se o přijetí do výcviku nejdéle do 30. Června 1947.

(6) Do výcviku mohou být přijati jen doktoři veškerého lékařství, kteří jsou oprávněni vykonávat lékařskou praxi podle zákona ze dne 28. Června 1929, č. 114 Sb., o výkonu lékařské praxe.

(7) Lékaři o přijetí do výcviku se ucházející předloží přednostovi ústavu, na němž hodlají výcvik započítí, osobní doklady, diplom doktora veškerého lékařství a osvědčení o státním občanství. Cizinci předloží místo osvědčení o státním občanství průkaz o tom, že jim byl povolen výkon lékařské praxe v takovém rozsahu, že se povolení vztahuje i na ústav, na němž hodlají výcvik konati. O přijetí rozhoduje přednosta ústavu, bera zřetel též ke kapacitě ústavu.

(8) V případě uvedeném v odstavci 3, č. 1, písm. a), b) nebo d) nebo č. 2, písm. a) nebo b) musí uchazeč mimo to předložit potvrzení přednosta ústavu (ambulatoria), na němž se věnoval zubnímu lékařství, nebo lékaře, u něhož byl tímto způsobem činný; v případě uvedeném v odstavci 3, č. 2, písm. a) pak ještě potvrzení fakulty o tom, že na ní vykonal do 17. listopadu 1939 s úspěchem první přísnou zkoušku doktorskou. Uchazeč podle odstavce 3, č. 1, písm. c) musí předložit potvrzení zemského národního výboru o tom, že v jeho obvodu konal všeobecnou lékařskou praxi po dobu alespoň dvou roků a že se zabýval výhradně úkony zubního lékařství.

(9) Výcvik možno započítí toliko na počátku některého běhu, t. j. 1. ledna, 1. dubna, 1. července a 1. října.

§ 2.

(1) Přednosta ústavu pečuje o to, aby účastníci výcviku během výcvikové doby odborně se cvičili ve všech odvětvích zubního lékařství.

(2) Přednosta ústavu vhodným způsobem se přesvědčuje o tom, zda účastníci vykazují náležitou frekvenci a píli a zda získávají náležitou odbornou způsobilost; může ty, kdož nečinností nebo nepřístelným chováním se ukázali nehodnými, z výcviku na ústavu vyloučiti. Vyloučení takové musí být schváleno ministerstvem zdravotnictví, pokud pak jde o zubní kliniky, ministerstvem školství a osvěty v dohodě s ministerstvem zdravotnictví.

§ 3.

(1) Výcvik možno vykonati buď veškerý na jednom ústavu nebo postupně na více ústavech, avšak tak, že první rok výcviku se koná na jednom ústavu.

(2) Při přestupu na druhý ústav zašle přednosta prvního ústavu přednostovi ústavu, na němž hodlá lékař ve výcviku pokračovati, krátký popis činnosti tohoto lékaře, v němž vyznačí zejména dobu vstupu a odchodu z ústavů, počet absolvovaných a započítatelných běhů, schopnosti a píli, jakož i dosavadní výsledky, případně i neomluvený a v kursu promeškaný čas. Pokud jde o vojenské lékaře z povolání, zašle přednosta ústavu tento popis činnosti po ukončení jednorozhodného výcviku přednostovi zdravotní služby 1. divise.

§ 4.

(1) Výcvik se má konati zpravidla nepřetržitě. Byl-li přerušován, nesmí jednotlivé přerušování přesahovati dobu jednoho roku, leda by šlo o těžkou nemoc, o vojenskou službu nebo o přerušování, k němuž došlo v době od 30. září 1938 do 4. května 1945 v důsledku národní, politické nebo rasové persekuce.

(2) Za přerušování pokládá se též taková doba výcviku, při které účastník nevykázal náležitou frekvenci a píli a nezískal náležitou odbornou způsobilost. O přerušování takovém musí být účastník koncem každého běhu přednostou ústavu uvědomen. Běh, který nebyl uznán, nutno nahraditi.

(3) Za přerušení výcviku se nepokládá a do doby výcviku se vpočítává dovolená, která každému účastníku může být povolena v době až 4 týdnů v roce, pokud se týče doba vojenského cvičení během výcviku konaného, anebo nepřítomnost pro nemoc, netrvající celkem déle než 6 týdnů v roce.

§ 5.

Po řádném ukončení výcviku vystaví přednosta ústavu, na němž výcvik byl ukončen, účastníku výcviku vysvědčení podle připojeného vzoru (A). Vojenským lékařům z povolání vystaví toto vysvědčení přednosta ústavu, jakmile předloží potvrzení, že splnili podmínky, stanovené v § 1, odst. 2.

§ 6.

(1) Žádost za udělení titulu odborného zubního lékaře podává se u zemského národního výboru, v jehož obvodu žadatel hodlá odbornou zubní praxi vykonávat, a musí být doložena průkazy o oprávnění k výkonu lékařské praxe podle §§ 1 až 6 zák. č. 114/1929 Sb., křestným (rodným) listem a vysvědčením podle § 5 tohoto nařízení.

(2) Titul odborného zubního lékaře uděluje zemský národní výbor, přihlížející k průkazům v předcházejícím odstavci uvedeným.

§ 7.

Ustanovení §§ 14 až 16 vládního nařízení ze dne 1. března 1932, č. 39 Sb., o užívání titulu odborného lékaře, platí obdobně při užívání titulu odborného zubního lékaře..

§ 8.

(1) Ustanovení §§ 3 až 5 vládního nařízení ze dne 25. června 1926, č. 93 Sb., kterým se zřizuje státní ústav pro zubní lékařství, pozbývají tímto platnosti.

(2) Lékaři, kteří před účinností tohoto nařízení již započali výcvik na státním ústavu pro zubní lékařství, anebo kteří tou dobou již byli ustanoveni asistenty zubní kliniky, mohou po splnění podmínek vládního nařízení č. 93/1926 Sb. dosáhnouti zvláštní způsobilosti pro zubní lékařství a tím práva na titul zubního lékaře podle dosavadních předpisů.

§ 9.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení*); provede je ministr zdravotnictví, pokud pak jde o zubní kliniky, ministr školství a osvěty v dohodě s ministrem zdravotnictví.

Zubní klinika university

Státní ústav pro zubní lékařství v Praze.

V y s v ě d ě n í .

Pan(i) MUDr. nar. dne

přisl. do absolvoval(a) běhů výcviku podle vládního
nařízení ze dneDo výcviku vstoupil(a) na, kdež absolvoval(a) běhů
od doVe výcviku pokračoval(a) na od
do

Výcvik skončil(a) na dne

Posudek: Pan(i) MUDr. nabyt(a) způsobilosti
pro odborné vykonávání zubního lékařství.

V dne

Přednosta:
.....

Kulaté razítko:

*) T. j. dnem 27. Března 1936. Změny provedené vládním nařízením č. 171/1946 Sb. nabývají účinnosti dnem jeho vyhlášení.

